

PROP DE VOSALTRES

Agraïment al fons solidari Covid-19

Benvolguts diocesans:

Al'evangeli de sant Mateu llegim una frase de Jesús que ens sorprèn, ens fa pensar i ens situa en la recerca d'una major autenticitat cristiana: «Quan facis almoïna, que no sàpiga la teva mà esquerra el que fa la dreta» (Mt 6,3). Ens indica, doncs, el camí d'una major gratuïtat en les nostres accions amb l'objectiu d'eliminar la vanitat personal i, al mateix temps, de no buscar la reciprocitat en la dedicació als altres. Massa cops ens agrada que els altres reconeixin la nostra generositat, que ens situïn en un llistat de benefactors o que agraeixin el servei donat. De vegades les orientacions de Jesús queden lluny de les nostres preferències. El pensament acaba recordant que l'autèntica recompensa només es pot esperar de Déu.

Des d'un punt de vista humà és comprensible la pretensió de la publicitat però dista molt de coincidir amb la indicació del Senyor. Tot cristià que busca el camí d'una major exigència haurà d'adaptar sempre la seva vida als mandats del Mestre i evitar la temptació de l'autocomplaença o de l'excessiu reconeixement dels altres.

Malgrat el que acabem de dir, i sense voler banalitzar les paraules de l'evangeli, em sento obligat a donar les gràcies a tots aquells que en les petites coses diàries s'esforcen en l'ajuda constant als seus germans —sobretot en aquests moments tan durs—, encara que s'adonin que són ajudats. I que ho fan sense buscar l'aplaudiment o el reconeixement, sovint amb discreció o en el silenci més absolut. Us n'explico un exemple senzill que s'ha produït entre nosaltres, tot i que ben segur que

n'hi ha molts més que desconec, però que també són vistos per Déu des del cel. Ell sabrà tornar amb escreix l'atenció al proïsme.

El passat 17 de juny es va fer donació d'una quantitat de diners a nou entitats de la **XARXA SOCIOCARITATIVA DEL BISBAT**. La suma total va sobrepassar els 82.000 euros i la iniciativa va voler seguir la idea del Papa Francesc quan va convidar tots els sacerdots a lliurar part de la seva gratificació mensual a un fons de solidaritat que redueixi una mica els efectes sanitaris, socials i econòmics de l'actual pandèmia. A finals d'abril es va enviar una carta a tot el presbiteri per exposar-ne la idea i el resultat va ser satisfactori. Religiosos i laics també van aportar els seus donatius. La mateixa Xarxa va elaborar uns criteris per distribuir equitativament la quantitat recollida seguint uns senzills projectes d'actuació amb la corresponent memòria explicativa.

Tot i la magnitud de la pandèmia i la gran quantitat de sofriment acumulat per tot arreu a causa de les morts, malalties i solitud, va aflorar la gene-

rositat del cor. Per descomptat, és una petita gota d'aigua en l'immens oceà del dolor. Però beneïda sigui! Si som capaços de lluitar contra la indiferència de la pobresa o contra l'oblit dels que sol·liciten atenció, haurem mostrat la cara més propera de Jesucrist.

Vull agrair a tots els membres de la Xarxa la seva dedicació i treball constants. Ho fan, en aquests últims mesos, sense descans i sense tancar les portes a ningú. Gràcies també als que han contribuït amb la seva aportació a aquest fons solidari. Gràcies a totes les comunitats cristianes per estar atentes a pal·liar tant dolor. I un agraïment especial als sacerdots iniciadors d'aquesta campanya econòmica que, al costat del seu lliurament, oracions i acompanyament final, fan augmentar molt més la credibilitat de la seva missió. Em consta que els beneficiaris ja han reconegut la bona feina. Que Déu us ho pagui!

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Primer Consell Pastoral després del confinament

El Consell Pastoral del Bisbat de Lleida es va reunir, el passat dilluns 22 de juny, a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. Una vintena de membres del Consell van participar en aquesta reunió seguint els consells de les autoritats sanitàries.

El bisbe Salvador va començar la reunió ordinària amb paraules de record per les víctimes de la pandèmia de la Covid-19. A continuació va destacar la tasca de parròquies, delegacions diocesanes i comunitats cristianes per «no tancar les nostres portes durant els dies de confinament». Després

va explicar la situació en la qual es troba l'elaboració del Pla Pastoral. Per la seva part, Mn. Lluís Sallán, vicari general, va recordar que el procés va

tindre una aturada a causa de la pandèmia, ja que s'havia de presentar a l'Assemblea Diocesana que es va suspendre, però ara entrarà en la recta final. El Bisbe va explicar que la intenció de la diòcesi és celebrar el Dia de l'Enviament i l'Assemblea Diocesana a principis del curs vinent però que, en tot cas, dependrà de les recomanacions de les autoritats sanitàries. Entre altres qüestions es va informar del fons diocesà Covid-19 que ha recaptat 82.000 euros per a nou entitats de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat.

CERCA DE VOSOTROS

Agradecer el fondo solidario Covid-19

Queridos diocesanos:

En el evangelio de san Mateo leemos una frase de Jesús que sorprende, nos hace reflexionar mucho y nos sitúa en la búsqueda de una mayor autenticidad cristiana. «Cuando hagas limosna, que no sepa tu mano izquierda lo que hace tu derecha» (Mt 6,3). Nos indica el camino de una mayor gratitud en nuestras acciones, de eliminar la vanidad personal y, al mismo tiempo, no buscar la reciprocidad en la dedicación a nuestros semejantes. En demasiadas ocasiones nos gusta que los demás reconozcan nuestra generosidad, que nos sitúen en una lista de benefactores o que agradezcan el servicio prestado. A veces están lejos las orientaciones de Jesús y nuestros gustos. Acaba el pensamiento recordando que sólo de Dios se puede esperar la auténtica recompensa.

Desde un punto de vista humano resulta legítima la pretensión de la publicidad pero está muy lejos de coincidir con la indicación del Señor. Todo cristiano, que busca el camino de una mayor exigencia, deberá acomodar siempre su vida a los mandatos del Maestro y evitar la tentación de la autocomplacencia o el excesivo reconocimiento de los demás.

Con la premisa anterior y sin querer banalizar las palabras del evangelio, me siento obligado a dar gracias a todos aquellos que en las pequeñas cosas diarias se esfuerzan en la ayuda constante a sus hermanos aunque se enteren. Sobre todo en estos momentos tan duros. Y lo hacen sin buscar el aplauso o el reconocimiento. Muchas veces con discreción o en el silencio más absoluto. Os pongo un sencillo caso que se ha dado entre nosotros. Seguro que hay muchos más que desconozco pero que son vistos por Dios desde lo alto. Él sabrá devolver con creces la atención al prójimo.

El pasado 17 de junio se hizo entrega de una cantidad de dinero a nueve entidades de la **XARXA SOCIOCARITATIVA DEL BISBAT**. La suma total sobrepasó los 82.000 euros y la iniciativa quiso secundar la idea del papa Francisco al invitar a todos los sacerdotes a entregar parte de su gratificación mensual a un fondo de solidaridad que reduzca un poco los efectos sanitarios, sociales y económicos de la pandemia actual. A finales de abril se envió una carta a todo el presbiterio exponiendo la idea y el resultado fue satisfactorio. Religiosos y laicos también aportaron sus donativos. La misma Xarxa elaboró unos criterios para distribuir equitativamente la cantidad recogida según unos sencillos proyectos de actuación y la consiguiente memoria explicativa.

A pesar de la magnitud del desastre y la gran cantidad de sufrimiento acumulado por todas partes debido a los fallecimientos, enfermedades y soledad, surgió el corazón generoso. Desde luego es una pequeña gota de agua en el inmenso océano del dolor. Pero ¡bendito sea! Si somos capaces de luchar contra la indiferencia de la pobreza o contra el olvido de quienes solicitan atención, habremos mostrado el rostro más cercano de Jesucristo.

Quiero agradecer a todos los componentes de la Xarxa por su dedicación y trabajo continuado. Lo hacen sin descanso y no cerrando las puertas a nadie en estos últimos meses. Gracias también a quienes han contribuido con su aportación a este fondo solidario. Gracias a todas las comunidades cristianas por estar atentas a paliar tanto dolor. Un agradecimiento especial a los sacerdotes iniciadores de esta campaña económica que, junto a su entrega, oraciones y acompañamiento final, hace aumentar mucho más la credibilidad de su misión. Me consta que los beneficiarios ya han reconocido el buen hacer. ¡Que Dios os lo pague!

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Festa patronal de la parròquia de Sant Joan Baptista

La Unitat Pastoral Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista va celebrar el 24 de juny la festa patronal de sant Joan, amb una Missa solemne presidida pel bisbe Salvador i concelebrada pels rectors de la parròquia, Mn. Jaume Pons i Mn. Joan Ramon Ezquerria, pel sacerdot romanès Mn. Adrià Burca i pel P. Joaquim Recasens, guardià del convent franciscà del Santuari de Sant Antoni de Pàdua.

El Cor Miorita va solemnitzar la cerimònia amb els seus cants acompanyats a l'orgue per Lluís Climent, i a l'oboè per Andrea Budau. Hi van assistir diferents autoritats, així com nombrosos feligresos de la Unitat Pastoral i de tota la ciutat. Tots guardant les degudes mesures de seguretat establertes amb motiu del coronavirus. «La pandèmia diuen que canviarà moltes coses, però el canvi veritable arribarà si els cristians ens convertim al Senyor en una caritat autèntica, una fe viva i una esperança ferma», va dir el bisbe Salvador.

Prèviament, el prelat s'havia referit al Baptista com «l'últim profeta i el primer que es disposa a anunciar Jesús: "Joan és la Veu, Crist és la Paraula" en paraules de sant Agustí». També va elogiar la figura del Precursor com «un sant molt significatiu per a tota l'Església que sempre va posar Jesús al centre».

La celebració s'emmarcava en el 125è aniversari de la inauguració del nou temple parroquial. «Una

alegria per a tots els feligresos d'avui i un agraïment per a tots els qui durant tants anys han donat continuïtat a la comunitat cristiana, especialment els mossens, perquè aquesta comunitat sigui constant en el seguiment de Jesucrist». Mn. Jaume va senyalar que la situació actual ha impedit una celebració més vistosa, tot i que «les pedres i la història no servirien de res si no se celebrés l'eucaristia, que és el més important».

L'església parroquial de Sant Joan Baptista la va inaugurar el bisbe Josep Messeguer el 27 d'octubre de 1895, divuit anys després de col·locar-se la primera pedra l'1 d'abril de 1877, i vint-i-set anys després d'iniciar-se la demolició de l'església romànica de Sant Joan de la Plaça, el 1868. La parròquia de Sant Joan està documentada des de l'any 1168 i emergí com la més important de la ciutat.

La Xarxa Sociocaritativa estrena web

La nostra Xarxa Sociocaritativa de la Diòcesi de Lleida fem un nou pas... amb la posada en marxa de la nostra web comunitària (<https://xarxasociocaritativadiocesilleida.org>).

Xarxa Socio Caritativa de la Diòcesi de Lleida

Aquesta vol ser una eina per compartir experiències, accions, pensaments que duem a terme les entitats que estem compromeses en el treball per un món més just. Concretament, aquest treball el duem a terme estant al costat de les persones que viuen situacions de vulnerabilitat, exclusió i pobresa. Aquests germans i germanes són la raó de la nostra existència.

Voldríem que aquesta web sigui també una plataforma per fer sentir llurs veus, així com les veus de les persones que estan al seu costat (voluntàries i contractades). Anirem actualitzant-la en la mesura de les

nostres possibilitats, sabedors que qui ho anirà fent són persones voluntàries.

Volem acabar agraint molt cordialment a Manolo Ruiz, de l'empresa lleidatana Factoria d'APPS, el que ens hagi construït de manera completament solidària, la nostra web. També volem agrair la seva contribució solidària a en Pere Shell, que ens ha dissenyat el nou logo de la Xarxa, del qual n'explicarem pròximament la significació creativa i tècnica que ell mateix ens va oferir.

Esperem, doncs, que aquest nou web que neix fruit de l'amor solidari de moltes persones que, dia rere dia i sense fer soroll, ajudem a construir una nova societat, més justa i fraterna!

Carles Sanmartín Sisó

Coordinador de la Xarxa Sociocaritativa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

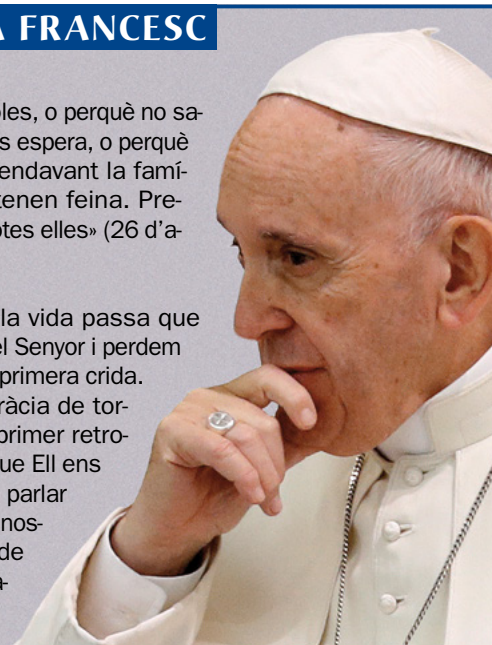
@Pontifex: «Jesús va formar el cor dels apòstols perquè servissin la gent; els va ensenyar aquesta actitud pastoral que és la proximitat al poble de Déu. No és l'estructura la que fa la pastoral, sinó el cor del pastor» (24 d'abril).

@Pontifex: «Ara, mentre pensem en la lenta i àrdua recuperació de la pandèmia, correm el risc que ens ataquí un virus encara pitjor, el de l'egoisme indiferent que oblida els que han quedat enrere» (24 d'abril).

@Pontifex: «Preguem junts per totes les persones que pateixen la tristesa

perquè estan soles, o perquè no saben quin futur els espera, o perquè no poden tirar endavant la família perquè no tenen feina. Preguem avui per totes elles» (26 d'abril).

@Pontifex: «A la vida passa que ens allunyem del Senyor i perdem la frescor de la primera crida. Demanem la gràcia de tornar sempre al primer retrobament, en el que Ell ens va mirar, ens va parlar i va fer néixer en nosaltres el desig de seguir-lo» (27 d'abril).

VIDES DE SANTS (V)

Sant Cristòfor

Amb el nom de Cristòfor de Lícia és com es coneix a la vida real sant Cristòfor. El seu nom prové del grec Χριστόφορος (Christóforos), és a dir, «que porta Crist». De la tradició cristiana ens ha arribat que sant Cristòfor era un home vigorós, i que anhelava servir un patró més poderós que ell mateix. En primera instància es posà al servei d'un gegant però en saber que el patró temia el diable, va decidir anar d'assistent del dimoni fins que un dia s'espatà en veure una creu de terme. Sant Cristòfor cercà la creu per servir-la. Un dia trobà un ermità que li va explicar que la creu era arreu i li feu la proposta que s'assentés a la vora d'un riu per ajudar

les persones que volien creuar-lo i d'aquesta manera evitar que morissin ofegats. Aviat va construir-se una barraca al costa del riu. Va arrencar un pi i amb una branca es va fer un bastó. L'empresa que portava el sant la feia sense demanar res a canvi. En una ocasió va ajudar a un nen, a mesura que avançava per les aigües del riu, el nen anava augmentant el seu pes. Quan arribaren a l'altra banda, el nen li explicà que era Jesús i que el seu pes era

tan gran com el del món. En voler tornar a agafar el bastó per ajudar-se a caminar pel riu, va veure que era altre cop el pi que havia arrencat. Per comprovar la personalitat de Cristòfor li va fer enfonsar el bastó en la profunditat del riu. Un dia després s'havia transformat en una palmera plena de fruits. Gràcies a aquest miracle moltes persones es convertiren a la fe cristiana. Posteriorment, Cristòfor fou empresonat i després d'ésser turmentat fou decapitat.

A Espanya se celebra la seva festa el 10 de juliol amb la benedicció de vehicles i d'altres tipologies de transport i es lliura una medalleta per col·locar a l'interior del vehicle per a donar protecció. Acció

que es va introduir durant el segle XX. Tot i que en algunes poblacions catalanes s'ha perdut aquesta tradició. La iconografia que el representa és el d'un home gegant amb els peus submergits en un riu, que porta el nen Jesús assegut a la seva espatlla esquerra, i amb la mà dreta, agafa una branca d'una palmera que li fa de bastó i que l'ajuda a obrir-se camí.

Josep Maria Corretger Olivart

REFLEXIONS

Domesticar la vida, objectiu del transhumanisme (i IV)

Ahores d'ara, no sabem quin recorregut tindrà el transhumanisme. És aventurat afirmar que es consolidarà com la gran ideologia del segle XXI, però també que es volatilitzarà en l'aire i no en quedarà res. És temerari fer prospectiva en aquest terreny però, independentment del que s'esdevingui, el debat que posa el transhumanisme en joc al bell mig de l'àgora mereix l'atenció i la crítica.

Ara per ara, pot ser que molts ciutadans se sentin fascinats pel transhumanisme perquè es presenta, a si mateix, com una *neue Philosophie*, per emprar l'expressió de Ludwig Feuerbach (1804-1872), però no sembla tan obvi que sigui nova. Com veurem després, la fe en el poder omnipotent de la tecnologia, el que pròpiament s'anomena tecnocràcia, no és cap novetat en la història de les idees. Hi ha precedents en la primera i en la segona Modernitat, però les possibilitats que s'albiren en l'actualitat són qualitativament superiors a les de qualsevol altre temps.

És difícil imaginar que algú es resisteixi a la revolució biotecnològica, especialment si aquesta revolució li promet un desenvolupament de la seva potència i una victòria sobre la seva mort. La lluita contra la finitud, contra la indigència, la vulnerabilitat, la decrepitud, el sofriment i la mort és consubstancial a la condició humana.

La voluntat de transcendir les limitacions és una constant que travessa diacrònicament la història. El transhumanisme persisteix en aquesta tessitura, però amb base a unes possibilitats tecnològiques que superen, amb escreix, qualsevulla època precedent. La tecnologia adopta un paper messiànic, perquè ve a redimir l'home dels seus mals endèmics i estructurals, ve a oferir-li una nova naturalesa, una nova vida, alliberada de les servituds de la finitud.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Funeral diocesà per les víctimes de la pandèmia el 26 de juliol a la catedral

La diòcesi de Lleida celebrarà el diumenge 26 de juliol una missa funeral per tots els difunts de la Covid-19 de la diòcesi. La cerimònia tindrà lloc a les 18 hores a la Catedral, segons va comunicar fa uns dies el bisbe Salvador

a tots els capellans de la diòcesi. El Bisbe també ha instat als sacerdots a «comptar amb tots vosaltres» i a què «proporcionin el nom de persones difuntes per la Covid-19, si la família hi està d'acord, per individualitzar i fer més

propera la pregària diocesana». Cal recordar que el bisbe Salvador va anunciar la celebració d'aquesta missa funeral el passat 11 de maig a la missa celebrada a la Catedral de Lleida amb motiu de la festivitat de sant Anastasi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14-15b-16.19-20 / Sl 144 / Mt 9, 18-26]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat; sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl: 113B / Mt 9,32-38]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal,

bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. Sant Agustí Zhao Rong i companys, mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. do-

minicà i mr.; sant Teodoric Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dissabte [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, pa-

tró d'Europa i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55, 10-11 / Sl 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13, 1-23 (o bé, més breu: 13,1-9).] Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernàndez, prev. i mr.

Diumenge XIV de durant l'any (A)

COMENTARI

Per l'amor, el jou de Jesús és suau i lleuger

De vegades coneixem persones molt preocupades per saber exactament què diuen les normes. Les volen complir però de fet en sou esclaus. Jesús ens ensenya quin ha de ser el nostre camí. En primer lloc, tot ha de començar per la humilitat i senzillesa: *Heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos.* Només des d'aquesta humilitat i des de la certesa que conèixer Déu és un do del Senyor podem saber quin ha de ser el nostre camí: *Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.* Ens cal, doncs, endinsar-nos en la pregària i demanar-li al Pare que ens faci conèixer qui és el Fill i què demana de nosaltres.

Llavors descobrirem que seguir Jesús no és una càrrega pesada, un jou que ens oprimeix. Perquè seguir Jesús no ens serà pesat: *Feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera.* El que se'ns demana, doncs, és seguir Jesús amb un gran amor, aprenent de la seva manera actuar, no volent ser més que ningú, des de la senzillesa i la humilitat i demanant al Senyor que ens ensenyi què hem de fer. I l'amor farà que el seu jou, seguir el seu camí ja no sigui una esclavitud sinó una càrrega suau i molt lleugera.

Per això, també Zacaries parla del rei que arriba però un rei que és bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí. No en un cavall de guerra. No busca dominar: *Bandejarà els carros de guerra, allunyarà els cavalls i els arcs dels guerrers seran bandejats.*

I en la línia de Jesús, Pau ens diu: *Vosaltres no viviu segons les mires de la carn, sinó segons les de l'Esperit.* Ens hem de deixar endur per aquest Esperit. *Nosaltres tenim un deute però no amb la carn.* Perquè la carn porta a la mort: *Si per l'esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.* Senzillesa, humilitat, amor, deixar-nos endur per l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarias (Zac 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; ¡alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraín y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»